

La Coral Sant Bartomeu

Història de la Coral Sant Bartomeu

La Coral Sant Bartomeu d'Alpicat neix durant la primavera de l'any 1991 i el 14 de juny de 1992 fa la seva presentació oficial i rep l'estendard que, d'ara endavant, la

cant coral i de formar plançons per a la coral adulta.

Durant aquests anys s'han anat succeint en el càrrec de president els Srs. JOAN GÓMEZ, JOSEP CABRÉ i l'actual, JOSEP BARBÉ. Les actuacions de la Coral Sant Bartomeu al llarg de la seva

MOLLERUSSA, cantada al centre cívic SANT O L E G U E R D E SABADELL, col·laboració amb les nostres veus en l'illa, trobada de puntaires (que va gaudir de la presència de la SRA. MARTA FERRUSSOLA), col·laboració en el 100é aniversari del SR. JOSEP ESCUER i GILART i participació en múltiples actes del nostre municipi i dels pobles veïns.

També unes de les més significatives actuacions de la Coral Infantil i Juvenil al llarg de la seva activitat han estat: participació en les trobades de Blancaveu, en la XI Trobada de Corals Infants i Juvenils de Sant Martí Sarroca i, amb motiu de les festes nadalenques, participació amb els seus cants a la Residència Terraferma, Arnau de Vilanova i en el concert de Sant Esteve entre d'altres

identificarà arreu.

La Coral, apadrinada per FELIP ROURE i VENUS GATIUS, està formada per 45 cantaires i, des de la seva creació, està dirigida per

activitat han estat diverses, entre elles: organització de la VIII Trobada de Cors de Claver, cantada a la basílica de Montserrat, cantada al monestir de

llocs.

Coral Sant Bartomeu

EMI BOIRA GATIUS. La Coral compta amb el suport de l'Ajuntament d'Alpicat i dels socis protectors que l'acompanyen en totes les actuacions.

Durant l'any 1994 es van iniciar els grups de cant infantil i de cant juvenil, amb la idea d'impulsar el

Poblet, participació en l'acte d'homenatge a ORIOL MARTORELL, concert a l'auditori ENRIC GRANADOS de LLEIDA, concert d'homenatge per 50 anys de cant al director JOAN BARDAJÍ MIRANDA, participació en els recitals de nades de

Economia en l'aigua

Reduïm despeses i contaminació.

"Les aigües d'abril totes caben en un barril; però, si el barril no té fons no caben en tot el món."

Sovint aquest és un mes boig de pluja (com tants altres). Malgrat això pels nostres conreus la disponibilitat d'aigua en aquesta època és un factor determinant, de fet si el que pretenem és obtenir bones produccions frutícoles, tant en quantitat com en qualitat, hem de garantir a la planta la disponibilitat d'aquest líquid vital en la seva correcta mesura, és a dir, en funció de les seves necessitats.

El procés de nutrició de les plantes encara que aparentment senzill (si el comparem amb els animals) és força complex, ja que es veu condicionat per les característiques intrínseques seves (espècie, varietat, patró, edat, formació,...), pels agents meteorològics i per les propietats del sòl. Una anàlisi completa del tema és molt extensa però sí podem discutir alguns eixos bàsics.

Bàsicament les plantes es nodreixen dels elements nutritius solubles en l'aigua del sòl, per això

és molt important que la quantitat d'aigua que s'incorpora al sòl s'aproximi a la que els cultius n'extreuen (a la que cal afegir: l'evaporació d'aigua directa del sòl i l'extracció de les males herbes), d'altra manera això comportarà pèrdues d'aigua amb nutrients dissolts cap capes inferiors, és a dir, pèrdues d'adobs que fan cap a

oportuna.

Hi ha diverses maneres de controlar el consum hídric de les plantes, per això podem aplicar mètodes d'observació respecte a:

- la planta directament: estudiant el grau d'humitat dels seus teixits, evolució creixement, secció de rames (dendròme-

mes	ETc*	Kc
abril	2,2	0,7
maig	4,4	0,9
juny	5,7	1,0
juliol	6,2	1,0
agost	5,6	1,0
setembre	3,9	0,8
octubre	2,1	0,5
novembre	1,0	0,2

*valors en mm/dia (=litres/m²/dia)

llocs no desitjables: contaminació d'aigües de pous i rius.

Estudis recents en els nostres camps avaluen les pèrdues d'aigua en les finques regades a tesa compreses entre el 30 i el 70 % de l'aigua aplicada, per això quan reguem hem de procurar administrar la quantitat d'aigua adequada en cada reg i repartir-la uniformement. En els cas dels goters el repartiment generalment és uniforme, però no sempre s'administra la quantitat d'aigua necessària, ni amb la freqüència

tres),...

- el sòl: estudiant el grau d'humitat al sòl mitjançant: lisímetres, tensiòmetres, sondes de neutrons,...

o ajudar-nos de càlculs teòrics: en funció de paràmetres meteorològics: temperatura, humitat, velocitat del vent, hores de llum,...

Els dos mètodes d'observació solen ser precisos però costosos i/o requereixen de molta dedicació i de l'ajut d'experts per ajustar i interpretar les dades. Els mètodes teòrics que pretenen determinar la quantitat d'aigua evaporada en les parcel·les cultivades (evapotranspiració (ETc)) tenen l'avantatge d'estar confeccionats amb dades fàcilment disponibles, però no refereixen a les nostres parcel·les reals, per això cal aproximar-los més en funció de característiques concretes de les finques: sobretot varien en funció de la quantitat de fullatge de la finca (densitat de plantació, volum de copa de la planta) i de si el sòl està net o no d'herba.

És aconsellable doncs aplicar l'aigua reponent la que els cultius n'extreuen. El mètode de càlcul teòric més emprat és el de Penman. Aplicant-lo amb les dades meteorològiques mitjanes de la nostra zona, corregint segons les característiques dels nostres

fruiters (suposant plantacions adultes amb vegetacions denses) podrien tenir una primera aproximació al consum diari mitjà d'aigua tal com es reflecteix en la taula adjunta.

Una aproximació més acurada del consum d'aigua es pot obtenir diàriament en la premsa, en el teletext de TV3-C33, o a internet: www.gencat.es/darp/reg/creg00.htm (on prendrem de referència de les dades de Raimat). Cal tenir en compte que les dades que faciliten normalment aquests serveis, no refereixen al consum dels fruiters

(ETc) sinó a un cultiu de referència (ETo: evapotranspiració teòrica en un sòl cobert d'un mantell uniforme de gespa de 10 cm d'alçada), per la qual cosa s'ha de corregir aquest valor multiplicant per un valor Kc que refereix a la quantitat i activitat del fullatge del fruiter (en la taula s'han donat uns valors mitjans per bé que varien en les diferents espècies fruiteres, varietats, sistemes de formació,...).

Per fruticultors amb més inquietuds i coneixements agrònoms el DARP facilita gratuïtament el

programa PACREG (fax de sol·licitud: 93.3046713 o E-mail: aa_gazpi@correu.gencat.es), que considerant característiques concretes de les plantacions, els sòls, sistemes de reg i les aigües emprades, permet afinar amb major precisió els càlculs.

Xavier Orteu
Enginyer Agrònom.

Fe d'errates de l'article anterior "ENTOLLAMENT EN FRUITERS"

Paràgraf primer:

On diu "malalties de cou" hauria de dir "malalties de coll"

On diu "Armillaija" hauria de dir "*Armillaria*" (la normativa científica obliga a expressar els noms dels gèneres i/o espècies dels sers vius en lletra cursiva o subratllada)

Paràgraf quart:

On diu "Phytophthora sp" hauria de dir "*Phytophthora sp*"

Paràgraf cinquè:

On diu "(l'ús de fosfats pot ser també interessant)" hauria de dir "(l'ús de fosfats pot ser també interessant)"

Consells de jardineria

Durant la primavera tot va molt de pressa. Tot i que la poda és de l'hivern, hi ha algunes espècies que, per la seva espectacular floració, és millor podar-les després de la caiguda de pètals, com per exemple la Forsythia, Chaenomeles japonica (Falconet) o els Prunus (del qual hi ha

unes 200 varietats).

Una altra de les podes que fa aconsellable esperar fins a la primavera és la de l'olivera, ja que un canvi de temps molt sobtat ens podria danyar els rebrotos nous de l'arbre. Pel que fa als tractaments, recomanem el de coure, sempre que no estigui en floració..

Una de les tasques d'aquesta temporada és la de millorar la gespa, segurament ja haurem fet alguna tallada. Per millorar l'aspecte haurem d'esclarir o airejar, per tal de treure la molsa que s'ha regenerat durant l'hivern i tornar a sembrar les parts més afectades o les possibles clapes que tinguem. Per controlar les males herbes farem els tractaments d'herbicida de fulla ampla, com per exemple trèvols, dent de lleó, cards, portulaca, veròniques, etc., o fulla estreta, com per exemple *poa anualdigitalia*, *Cynodon*, *Setaria*, etc., tot i que al moment de

la seva aplicació hem d'anar amb molt de compte i, sobretot, no fer servir herbicides volàtils i no aplicar-ho quan faci vent (consultem un professional). Després d'eliminar les males herbes cal fer les aportacions d'adob, preferiblement d'alliberament lent. El proper pas és regar el jardí; cal repassar els difusors, aspersors, netejar les malles, en el cas que en tinguin i, si són sectorials, comprovar la seva angulació.

Possiblement començarem a notar els primers efectes de les plagues d'insectes o fongs. Cal controlar-ho i tractar amb els productes adequats per a cada plaga, prenent les precaucions adequades.

Podem incorporar al jardí les plantes de temporada o també les perennes, com per exemple Gaillardia, Llantanas, Bergénias, Dianthus, etc.

Ricard Daunis
Terra & Plants Jardineria